

An examination of public employees the level of constraint of leisure and life satisfaction

Veli Ozan Çakır¹, Süleyman Şahin², Emrah Serdar³, Şeniz Parlakkılıç⁴

Abstract

The purpose of this research is to examine the leisure constraints and level of life satisfaction of the public employees according to the different variables. 220 public employees in total, 150 (68,2%) of whom are "Males" and 70 (31,8%) of whom are "Females" selected by random sampling have voluntarily attended the research in line with such purpose. Survey model has been used in the study. The sample of the study consists of municipal employees who are working at Istanbul Avcılar Municipal. In order to identify the leisure constraint of the participants "An constraint of Leisure Scale", which has been developed by Alexandris and Carroll (1997); and adopted into Turkish by Karaküçük and Gürbüz (2007); and in order to identify the level of life satisfaction scale of the participants "Life Satisfaction Scale", which has been developed by Diener and friends (1985) and adopted into Turkish by Köker (1991) have been used along with the personal information form prepared by the researcher as a data collection tool in the research. Percent (%) and frequency (f) methods have been utilized to identify the distribution of the personal information of the participants, and Shapiro-Wilks normality test has been applied to identify whether data had normal distribution, and Mann-Whitney U and Kruskal Wallis tests have been applied to determine the significant differences after it has been determined that the data were suitable to the non-parametric test conditions. According to the gender variable, it has been identified significant differences "individual psychology" and "lack of interest" in sub-dimensions of the obstacles of leisure scale ($p < 0.05$). There is no significant difference in all sub-dimensions of an constraint of leisure scale ($p > 0.05$). While there is no significant difference in all sub-dimensions of the level of life satisfaction scale ($p > 0.05$), significant difference has been found in the sub-dimensions of the leisure satisfaction scale ($p < 0.05$). In conclusion, it has been identified that there are significant differences "individual psychology" and "lack of interest" in the constraint of leisure according to the gender of the participants. It can be said the level of income increases; the level of life satisfaction is increases.

Keywords: Public employees, leisure constraint, life satisfaction

Extended Abstract in English is at the end of this document

Kamu çalışanlarının serbest zaman engelleri ile yaşam tatmini düzeylerinin incelenmesi

Öz

Araştırmanın amacı, kamu çalışanlarının serbest zaman engelleri ve yaşam tatmini düzeylerinin farklı değişkenlere göre incelemektir. Bu amaç doğrultusunda amaçlı örnekleme yöntemiyle seçilmiş olan 150 (%68,2) "Erkek" ve 70 (%31,8) "Kadın" olmak üzere toplam 220 kamu çalışanı çalışmaya gönüllü olarak katılmıştır. Araştırmada tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın örneklemini, İstanbul Avcılar belediyesinde çalışanlar oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak, araştırmacı tarafından hazırlanmış kişisel bilgi formuna ek olarak, katılımcıların serbest zaman engellerini belirlemek için Alexandris ve Carroll. (1997) tarafından geliştirilen, Karaküçük ve Gürbüz (2007) tarafından Türkçe'ye uyarlanan "Boş Zaman Engelleri Ölçeği", Diener ve ark., (1985) tarafından geliştirilen, Durak ve ark., (2010) tarafından Türkçe'ye uyarlanan "Yaşam Tatmini Ölçeği" kullanılmıştır. Katılımcıların kişisel bilgilerinin dağılımlarının belirlenmesi için yüzde (%) ve frekans yöntemleri; verilerin normal dağılıma sahip olup olmadığının belirlenmesi için Shapiro Wilks normallik testi uygulanmış ve bunun neticesinde verilerin non-parametrik test koşullarına uygun olduğunun anlaşılmasından sonra anlamlı farklılıkların belirlenmesi için Mann-Whitney U ve Kruskal Wallis testleri uygulanmıştır. Cinsiyet değişkenine göre boş zaman engelleri ölçeğinin "Birey Psikolojisi" ve "İlgi Eksikliği" alt boyutlarında anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($p < 0.05$). Aylık gelire göre boş zaman engelleri ölçeğinin alt boyutlarında anlamlı farklılık rastlanmamıştır ($p > 0.05$). Araştırmaya katılan bireylerin cinsiyetlerine göre yaşam tatmini düzeylerinde anlamlı farklılık rastlanmazken ($p > 0.05$), Aylık gelire göre yaşam tatmini düzeylerinde anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($p < 0.05$). Sonuç olarak, katılımcıların cinsiyetlerine göre boş zaman engelleri arasında "Birey Psikolojisi" ve "İlgi Eksikliği" alt boyutunda farklılık görülürken, katılımcıların aylık gelirleri arttıkça yaşam tatminlerinin arttığı sonucuna varılabilir.

Anahtar sözcükler: Kamu çalışanları, serbest zaman engelleri, yaşam tatmini

To cite this article: Çakır, V.O., Şahin, S., Serdar, E., Parlakkılıç, Ş. (2016). An examination of public employees the level of constraint of leisure and life satisfaction. *Journal of Tourism Theory and Research*, 2(2), 135-141. DOI: 10.24288/jttr.279185

Alıntı için: Çakır, V.O., Şahin, S., Serdar, E., Parlakkılıç, Ş. (2016). Kamu çalışanlarının serbest zaman engelleri ile yaşam tatmini düzeylerinin incelenmesi. *Journal of Tourism Theory and Research*, 2(2), 135-141. DOI: 10.24288/jttr.279185

¹ İstanbul Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, veliozancakir@gmail.com

² Bursa Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğü, ssahin16@gmail.com

³ İstanbul Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, serdar-emrah@hotmail.com

⁴ İstanbul Gelişim Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, senizparlakkilic@gmail.com

1. Giriş

Günümüz insanı şimdiye kadar hiçbir insanın sahip olamadığı kadar serbest zamana ve değerlendirme olanaklarına sahip olarak görülmektedir. “Dünya Serbest Zaman ve Rekreasyon Birliği” nin tanımına göre serbest zaman; seçme şansı, yaratıcılık, hoşnutluk veren, memnuniyet içeren ve kişisel doyumu arttıran eğlencelere öncülük eden yararları ile insan hayatının özel bir alanıdır. Kemp ve Pearson (1997)’a göre ise serbest zaman; çalışma, uyku, yemek yeme ve diğer zorunlu işler için ayrılan vakit sonrasında arta kalan zaman dilimidir. Günlük yaşantımız içinde, çalışma ve diğer etkinliklerimizin sıkıcı ve kendini tekrarlayan çabalara dönüşmesi, serbest zaman değerlendirme etkinliklerini yaşamımızın önemli bir parçası haline getirmiştir (Özsaker, 2012). Serbest zaman etkinlikleri, bireyin yaşamındaki birçok sıkıntıdan kurtulmasını ve bireyin kendisini geliştirmesini sağlayarak, bireylerin kendilerine, ilişkilerine ve sosyokültürel uyumlarını olumlu yönde etkilemektedir (Axelsen, 2009; Iwasaki, 2007; Şener ve diğ., 2007). Kişi bazı nedenlerden dolayı serbest zaman etkinliklerine katılmak istemeyebilir. Bu isteksizlik çeşitli sebeplerden kaynaklanabilir. Kişinin içsel ya da dışsal bir nedenden ötürü, etkinlik ile olumsuz yöndeki düşüncelerini belirtmek için engel kavramı kullanılmaktadır (Çelik, 2011). “Engel” kavramı serbest zaman literatüründe “bireyin serbest zamanlarında rekreasyonel etkinliklere katılımını engelleyen veya kısıtlayan ve birey tarafından karşılaşılan nedenleri ifade etmektedir (Karaküçük ve Gürbüz, 2007). Daha genel bir anlamıyla ise serbest zaman engelleri “bireyler tarafından algılanan serbest zaman tercihlerinin oluşumunu engelleyen ve serbest zaman katılımını önleyen ya da engelleyen faktörler” olarak adlandırılır (Jackson 1997; Karaca, 2015). Serbest zaman engelleri ifadesi birçok araştırmacı tarafından tanımlanmış ve tüm tanımlar aynı fikri paylaştığı ortaya çıkmıştır: Engeller; araştırmacılar tarafından varsayılan ve serbest zamandaki katılım ve hazzı engellemiş ya da kısıtlanmış bireyler tarafından algılanan faktörler olarak tanımlanmıştır. Konuyla ilgili literatürde engellerin kategori çeşitleri olmuştur. Engeller, içsel ve dışsal olarak ikiye ayırmışlardır. Engeller; zaman ve para eksikliği, coğrafi mesafe, imkân olmaması gibi sebepler dışsal engeller, kişisel kapasite, yetenek, bilgi ve ilgi alanları gibi sebepler ise içsel engeller olarak sıralanabilir (Alexandris ve Carroll, 1997; Çelik, 2011).

Yaşam tatmini kişinin beklentilerinin, gerçek durumla kıyaslanmasıyla ortaya çıkan sonucu gösterir. Yaşam tatmini, genel olarak kişinin tüm yaşamını ve bu yaşamın çok çeşitli boyutlarını içerir. Yaşam tatmini denildiğinde, belirli bir duruma ilişkin tatmin değil, genel olarak tüm yaşantılardaki tatmin anlaşılır (Özer ve Ök, 2003). Diener ve ark. (1985) tarafından ise; yaşam tatmini bir bireyin kendi belirlediği kriterlere uygun bir biçimde bireyin tüm yaşamını pozitif değerlendirmesi olarak tanımlanmaktadır. Yaşam tatmini ile ilgili yapılan araştırmalarda yaşam tatminini etkileyen birçok unsur tanımlanmıştır (Beggs ve Elkins, 2010; Kovacs, 2007; Akyıldız, 2013). Sosyal aktivite, neşe, ruhaniyet, yaşam standartları, gelir, sağlık durumu, medeni durum, çalışma durumu, iş tatmini, serbest zaman etkinliklerine katılma, serbest zaman etkinlik planları ve serbest zaman tatmininin yaşam tatmini üzerindeki etkileri daha önceki çalışmalarda kanıtlanmıştır (Kovacs, 2007; Akyıldız, 2013). Bu bilgiler ışığında çalışmanın amacı kamu çalışanlarının serbest zaman engelleri ile yaşam tatmini düzeylerine ilişkin görüşlerinin farklı değişkenler ışığında incelenmesidir.

2. Yöntem

Araştırma Grubu: Araştırmanın örneklem grubunu, yaş ortalaması $36,80 \pm 3,42$ olan İstanbul Avcılar belediyesinde çalışan 150 erkek ve 70 kadın olmak üzere toplam 220 kamu çalışanı oluşturmuştur.

Veri Toplama Aracı: Araştırmada veri toplama aracı olarak kullanılan form üç bölümden oluşmaktadır. Birinci bölüm olan “Kişisel Bilgi Formu”, çalışanların; cinsiyet, yaş, aylık gelir, kurumdaki çalışma süreleri ve haftalık serbest zaman sürelerini tespit etmek için kullanılmıştır.

İkinci bölümde, katılımcıların, serbest zaman etkinliklerine katılımının önündeki engelleri katılımcı algısına göre belirlemede Alexandris ve Carroll (1997) tarafından geliştirilen, Karaküçük ve Gürbüz (2007) tarafından Türkçe’ye uyarlanarak, geçerlilik ve güvenilirliği yapılan “Boş Zaman Engelleri” ölçeği kullanılmıştır. Ölçek 4’lü Likert Tipi olup (1= Kesinlikle önemsiz, 4= Çok önemli) 27 maddeli, Birey Psikolojisi, Sosyal Ortam Ve Bilgi Eksikliği, Tesis/Hizmet Ve Ulaşım, Arkadaş Eksikliği, Zaman ve İlgi Eksikliği olarak isimlendirilen altı alt boyut içermektedir

Üçüncü bölümde ise, katılımcıların yaşam tatminlerini belirlemek amacıyla Diener ve ark., (1985) tarafından geliştirilen, Durak ve ark., (2010) tarafından Türkçe'ye uyarlanarak, geçerlilik ve güvenilirliği yapılan "Yaşam Tatmini Ölçeği" kullanılmıştır. Ölçek 5'lü Likert Tipi olup (1= Kesinlikle Katılıyorum, 5= Kesinlikle Katılmıyorum) 5 maddeli olup, tek boyuttan oluşmaktadır.

Verilerin Analizi: Verilerin analizinde kişisel bilgiler için betimsel istatistik yöntemlerinden frekans ve yüzde kullanılmıştır. Her iki ölçeğin alt boyutlarının normal dağılım gösterip göstermediği test etmek amacıyla Kolmogrov-Smirnof testi yapılmış ve bunun sonunda Boş Zaman Engelleri ölçeği ve Yaşam Tatmini ölçeğinin tüm alt boyutların normal dağılım

göstermediği tespit edilmiştir ($p < 0.05$). Buna göre $\alpha = 0.05$ anlamlılık düzeyinde 2 değişkenli veriler için Mann Whitney U testi, 2'den fazla değişkenler için ise Kruskal Wallis testi uygulanmıştır.

3. Bulgular

Tablo 1'de Katılımcıların cinsiyet, yaş, aylık gelir, çalışma süreleri ve haftalık serbest zaman sürelerine ilişkin istatistiksel bulgulara göre katılımcıların %68,2'i "erkek", %31,8'inin "kadın", % 41,4'ünün "30-39" yaş aralığında olduğu, %38,2'sinin "2000 TL ve altı" aylık gelire sahip olduğu, %37,7'inin "6-10 yıl" arası kurumda çalıştığı, %33,2'inin haftalık "1-5" saat serbest zaman süresine sahip olduğu saptanmıştır.

Tablo 1. Katılımcıların cinsiyet, yaş, aylık gelir, çalışma süreleri ve haftalık serbest zaman sürelerine göre dağılımları

Değişkenler		F	%
Cinsiyet	Erkek	150	68,2
	Kadın	70	31,8
	Toplam	220	100
Yaş	20-29	43	19,5
	30-39	91	41,4
	40 ve Üstü	86	39,1
	Toplam	220	100
Aylık Gelir	2000 ve Altı	84	38,2
	2001-3000	69	31,4
	3001-4000	49	22,3
	4001 ve Üstü	18	8,2
Toplam	220	100	
Çalışma Süreleri	0-5 Yıl	44	20,0
	6-10 Yıl	83	37,7
	11-15 Yıl	67	30,5
	16 Yıl ve Üstü	26	11,8
	Toplam	220	100
Haftalık Serbest Zaman Süresi	1-5 Saat	73	33,2
	6-10 Saat	40	18,2
	11-15 Saat	58	26,4
	16 Saat ve üzeri	49	22,2
	Toplam	220	100

Tablo 2. Katılımcıların cinsiyetlerine göre serbest zaman engel düzeyleri

Alt Boyut	Cinsiyet	N	Sıra Değer Ort.	Z	P
Birey Psikolojisi	Erkek	150	201,84	-2,395	,005*
	Kadın	70	168,78		
Sosyal Ortam ve Bilgi Eksikliği	Erkek	150	196,21	-1,660	,097,
	Kadın	70	173,30		
İlgi Eksikliği	Erkek	150	202,07	-2,425	,003*
	Kadın	70	178,59		
Arkadaş Eksikliği	Erkek	150	204,31	-2,734	,142
	Kadın	70	146,80		
Tesis/Hizmet/Ulaşım	Erkek	150	189,95	-,464	,643
	Kadın	70	176,35		
Zaman	Erkek	150	199,87	-2,149	,078
	Kadın	70	170,36		

Tablo 2’de katılımcıların cinsiyetlerine göre serbest zaman engellerini test etmek amacıyla yapılan Mann-Whitney U testi sonuçlarına göre; katılımcıların cinsiyetleri ile serbest zaman engelleri arasında “Birey Psikolojisi” ve “İlgi Eksikliği” alt boyutlarında anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir ($p < 0.05$). Diğer alt boyutlarda istatistiksel olarak anlamlı fark bulunamamıştır ($p > 0.05$).

Tablo 3’de katılımcıların aylık gelirlerine göre serbest zaman engellerini test etmek amacıyla yapılan Kruskal Wallis testi sonuçları verilmiştir. Test sonuçlarına göre; katılımcıların aylık gelirleri ile serbest zaman engelleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunamamıştır ($p > 0.05$).

Tablo 3. Katılımcıların aylık gelirlerine göre serbest zaman engel düzeyleri

Alt Boyut	Aylık Gelir	N	Sıra Değer Ort.	X ²	P
Birey Psikolojisi	2000 ve Altı	84	193,88	3,004	,327
	2001-3000	69	184,45		
	3001-4000	49	172,73		
	4001 ve Üstü	18	188,76		
Sosyal Ortam ve Bilgi Eksikliği	2000 ve Altı	84	198,40	1,524	,491
	2001-3000	69	166,78		
	3001-4000	49	175,83		
	4001 ve Üstü	18	174,76		
İlgi Eksikliği	2000 ve Altı	84	184,07	2,350	,352
	2001-3000	69	165,12		
	3001-4000	49	178,69		
	4001 ve Üstü	18	175,96		
Arkadaş Eksikliği	2000 ve Altı	84	189,89	2,131	,241
	2001-3000	69	164,78		
	3001-4000	49	175,01		
	4001 ve Üstü	18	173,99		
Tesis/Hizmet/Ulaşım	2000 ve Altı	84	183,65	3,641	,078
	2001-3000	69	178,23		
	3001-4000	49	172,87		
	4001 ve Üstü	18	177,21		
Zaman	2000 ve Altı	84	191,04	3,688	,426
	2001-3000	69	172,78		
	3001-4000	49	180,46		
	4001 ve Üstü	18	177,30		

Tablo 4. Katılımcıların cinsiyetlerine göre yaşam tatmini düzeyleri

	Cinsiyet	N	Sıra Değer Ort.	Z	P
Yaşam Tatmini	Erkek	150	228,44	-3,249	,089
	Kadın	70	183,68		

Tablo 5. Katılımcıların aylık gelirlerine göre yaşam tatmini düzeyleri

	Aylık Gelir	N	Sıra Değer Ort.	X ²	P
Yaşam Tatmini	2000 ve Altı	84	168,34	4,257	,005*
	2001-3000	69	164,48		
	3001-4000	49	186,22		
	4001 ve Üstü	18	198,09		

Tablo 4’de katılımcıların cinsiyetlerine göre yaşam tatmini düzeylerini test etmek amacıyla yapılan Mann-Whitney U testi sonuçları verilmiştir. Test sonuçlarına göre; katılımcıların cinsiyetleri ile yaşam tatmini düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunamamıştır ($p>0.05$).

Tablo 5’de katılımcıların aylık gelirlerine göre yaşam tatmini düzeyleri test etmek amacıyla yapılan Kruskal Wallis testi sonuçları verilmiştir. Test sonuçlarına göre; katılımcıların aylık gelirleri ile yaşam tatmini düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($p<0.05$). Yani, katılımcıların aylık gelirleri arttıkça katılımcıların yaşam tatmin düzeyleri de artmaktadır.

4. Tartışma ve sonuç

Bu çalışmanın amacı kamu çalışanlarının serbest zaman engelleri ile yaşam tatmini düzeylerine ilişkin görüşlerinin farklı değişkenler ışığında incelenmesidir. Katılımcıların demografik özelliklerine bakıldığında %68,2’i “erkek”, %41,4’ünün “30-39 ”yaş aralığında olduğu, %38,2’sinin “2000 TL ve altı” aylık gelire sahip olduğu, %37,7’inin “6-10 yıl” arası kurumda çalıştığı, %33,2’inin haftalık “1-5” saat serbest zaman süresine sahip olduğu saptanmıştır.

Cinsiyet açısından katılımcıların serbest zaman engel düzeylerine bakıldığında “Birey Psikolojisi” ve “İlgi Eksikliği” alt boyutlarında anlamlı farklılık olduğu saptanmıştır. Çelik (2011) tarafından kamu kuruluşlarında çalışan engelli bireylere yönelik çalışmada cinsiyetin serbest zaman engel düzeylerinin belirlenmesinde anlamlı bir faktör olmadığı belirlenmiştir; ancak Pala ve Dinç (2013)’in kamu personelinin serbest zaman engellerine ilişkin yaptığı

çalışmada “Birey Psikolojisi” alt boyutunda anlamlı farklılıklar olduğu belirtilmiştir.

Pala ve Dinç (2013) tarafından yapılan çalışma sonuçları ile bu çalışmanın sonuçları paralellik göstermektedir. Bu sonuç katılımcıların cinsiyetlerine göre birey psikolojisini daha engelleyici bir etken olarak gördükleri şeklinde yorumlanabilir. Katılımcıların aylık gelirlerine göre serbest zaman engel düzeyleri açısından alt boyutlarda anlamlı farklılık olmadığı belirlenmiştir. Pala ve Dinç (2013)’in kamu personelinin serbest zaman engellerine ilişkin yaptığı çalışmada “Arkadaş Eksikliği” ve “Zaman” alt boyutlarında anlamlı farklılık olduğu belirtilmiştir. Bu anlamda Pala ve Dinç (2013) tarafından yapılan çalışma sonuçları ile bu çalışmanın sonuçları paralellik göstermemektedir. Cinsiyet değişkenine göre katılımcıların yaşam tatmini düzeylerine bakıldığında anlamlı bir farklılık olmadığı belirlenmiştir. Karaman (2015)’nin rekreasyonel amaçlı spor yapan bireylerin yaşam tatmini ve umutsuzluk düzeylerine ilişkin yaptığı çalışmada yaşam tatmini düzeylerinde anlamlı farklılık olduğu belirtilmiştir. Bu anlamda Karaman (2015) tarafından yapılan çalışma sonuçları ile bu çalışmanın sonuçları paralellik göstermemektedir. Aylık gelir değişkenine göre katılımcıların yaşam tatmini düzeyleri açısından anlamlı bir farklılık olduğu saptanmıştır. Karaman (2015)’nin rekreasyonel amaçlı spor yapan bireylerin yaşam tatmini ve umutsuzluk düzeylerine ilişkin yaptığı çalışmada yaşam tatmini düzeylerinde anlamlı farklılık olduğu belirtilmiştir. Bu anlamda Karaman (2015) tarafından yapılan çalışma sonuçları ile bu çalışmanın sonuçları paralellik göstermektedir. Bu sonuç katılımcıların aylık gelirleri arttıkça yaşam tatmini düzeylerinin de arttığı şeklinde yorumlanabilir.

Sonuç olarak cinsiyetin serbest zaman engel düzeyleri açısından önemli ve anlamlı farklılık yaratan bir değişken olduğu, fakat aylık gelirin etken bir faktör olmadığı, yaşam tatmini ölçeğine bakıldığında ise katılımcıların aylık gelirlerine göre yaşam tatmini düzeylerinde anlamlı farklılık tespit edilmiştir.

Kaynakça

- Akyıldız, M. (2013). Ciddi ve Kayıtsız Katılımcıların Kişilik Özellikleri İle Boş Zaman Tatmini Ve Yaşam Tatmini Arasındaki İlişki. Anadolu Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü. Doktora Tezi, Eskişehir.
- Alexandris, K., Carroll, B. (1997). "Demographic Differences In The Perception Of Constrains On Recreational Sport Participation: Results From A Study In Greece". *Leisure Studies*, 16, 107-125.
- Axelsen, M. (2009). The Power of Leisure: I Was An Anoxic; I'm Now A Healthy Triathlete. *Leisure Sciences*, 31, 330-346.
- Beggs, B.A., Elkins, D.J., (2010). The influence of leisure motivation on leisure satisfaction, *The Cyber Journal of Applied Leisure and Recreation Research*, July.
- Çelik, G. (2011). Kamu kuruluşlarında çalışan engelli bireylerin serbest zaman engellerinin ve tatmin düzeylerinin incelenmesi (Antalya merkez örneği), Akdeniz Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü. Yüksek Lisans Tezi, Antalya.
- Diener, E., Emmons, R.A., Larsen, R.J., Griffin, S. (1985). "The Satisfaction with Life Scale". *Journal of Personality Assessment*, 49; 71-75.
- Durak, M., Şenol Durak, E., Gençöz, T. (2010). Psychometric properties of the satisfaction with life scale among Turkish university students, correctional officers, and elderly adults, *Social Indicators Research*, 99(3), 413-429.
- Iwasaki, Y. (2007). Lesiure and quality of life in an international and multicultural context: what are major pathways linking leisure to quality of life. *Social Indicators Research*, 82, 233-264.
- Jackson, E.L. (1988). Leisure constraints: A survey of past research. *Leisure Sciences*, 10(3), 203-215.
- Karaca, A.A. (2015). Serbest Zaman Katılımı, Psikolojik İyi Olma Ve Serbest Zaman Engelleri İle Baş Etme Stratejilerinin Üniversite Öğrencileri Üzerinde İncelenmesi, Akdeniz Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü. Yüksek Lisans Tezi, Antalya.
- Karaküçük, S., Gürbüz, B. (2007). Rekreasyon ve Kent(li)leşme. Ankara:Gazi Kitabevi.
- Karaküçük, S., Gürbüz,B. (2007). Boş zaman engelleri ölçeği-28: Ölçek geliştirme, geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 1, 3-10.
- Karaman, M. (2015). Rekreasyonel Amaçlı Spor Yapan Bireylerin Yaşam Tatmini Ve Umutsuzluk Düzeylerinin İncelenmesi. Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü. Yüksek Lisans Tezi, Ankara.
- Kemp, K. and Pearson, S. (1997). Leisure and Tourism. Great Britain:Longman Press.
- Kovacs, A. (2007). The Leisure Personality: Relationships Between Personality, Leisure Satisfaction, and Life Satisfaction, School of Health, Physical Education and Recreation, Indiana University, Doktora Tezi.
- Özer, M., Ök, Ö. (2003). "Yaşlılarda Yaşam Doyumu", *Turkish Journal of Geriatrics*, Geriatri, 6:2, 72-74.
- Özşaker, M. (2012). "Gençlerin Serbest Zaman Aktivitelerine Katılmama Nedenleri Üzerine Bir Araştırma" Selçuk Üniversitesi, *Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 14 (1), 126.
- Pala, F., Dinç, S.C. (2013). Kamu Kurumlarında Görev Yapan Personelin Serbest Zaman Etkinliklerine Katılımını Engelleyen Faktörlerin Belirlenmesi, 2. *Rekreasyon Araştırmaları Kongresi*, Aydın, Turkey, 632-637.
- Şener, A., Terzioğlu, R., G, Karabulut, E. (2007). Life satisfaction and leisure activities during men's retirement: a Turkish sample. *Aging and Mental Health*, 11 (1), 30-36.

Extended abstract in English

The purpose of this research is to examine the leisure constraints and level of life satisfaction of the public employees according to the different variables. 220 public employees in total, 150 (68,2%) of whom are ‘‘Males’’ and 70 (31,8%) of whom are ‘‘Females’’ selected by random sampling have voluntarily attended the research in line with such purpose. Survey model has been used in the study. The sample of the study consists of municipal employees who are working at Istanbul Avcılar Municipal. In order to identify the leisure constraint of the participants ‘‘An constraint of Leisure Scale’’, which has been developed by Alexandris and Carroll (1997); and adopted into Turkish by Karaküçük and Gürbüz (2007); and in order to identify the level of life satisfaction scale of the participants ‘‘Life Satisfaction Scale’’, which has been developed by Diener and friends (1985) and adopted into Turkish by Durak et al., (2010) have been used along with the personal information form prepared by the researcher as a data collection tool in the research.

Percent (%) and frequency methods have been utilized to identify the distribution of the personal information of the participants, and Shapiro-Wilks normality test has been applied to identify whether data had normal distribution, and Mann-Whitney U and Kruskal Wallis tests have been applied to determine the significant differences after it has been determined that the data were suitable to the non-parametric test conditions. According to the gender variable, it has been identified significant differences ‘‘individual psychology’’ and ‘‘lack of interest’’ in sub-dimensions of the constraint of leisure time scale ($p < 0.05$). Male participants compared to female participants leisure time on the constraint levels ‘‘individual psychology’’ and ‘‘lack of interest’’ as a factor than the size of the sub-dimensions that is in the form of blocking what they see can be interpreted. No statistically significant difference was found in the other sub-dimensions.

There is no significant difference in all sub-dimensions of a constraint of leisure scale ($p > 0.05$). While there is no significant difference in all sub-dimensions of the level of life satisfaction scale ($p > 0.05$), significant difference has been found in the sub-dimensions of the leisure satisfaction scale ($p < 0.05$). Participants with monthly income above 4001tl or more has higher level of life satisfaction than which participants with a monthly income 2000tl or lower. So, as the monthly incomes of the participants increase, their level of life satisfactions also increases. In conclusion, it has been identified that there are significant differences ‘‘individual psychology’’ and ‘‘lack of interest’’ in the constraint of leisure according to the gender of the participants. It can be said the level of income increases the level of life satisfaction is increases.